

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

264—Γραφῶν δδ. Ἑρμοῦ—264

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ἡ συνείδησις καὶ ὁ χαρακτήρ ἀνθρώπου τινος δύναται ἐκ διαμέτρου νὰ ᾖ ἀντίθετος πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ γραφόμενα καὶ ὁμολογούμενα. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν συγγραφεὰ τοῦ κατωτέρω ἀρθρου τὸν *Rousseau*. Κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ εὐφρεῖς αὐτοῦ συγγραφαὶ ἦσαν μισασματικαὶ καὶ ἐπιβλαβεῖς, ἀλλὰ διαρκούσης περιόδου ἡρέμου σκέψεως ἔγραψε τὸ ἀκόλουθον ὡς τὴν ὠρισμένην αὐτοῦ γνώμην ἐπὶ τοῦ θαυμασίου ἐκείνου προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃ τοῦ μεγαλείου τῶν γραφῶν αἴτινες ποιοῦσιν αὐτὸν γνωστόν.

«Ὁμολογῶ εἰς ἡμᾶς ὅτι τὸ μεγαλεῖον τῶν Γραφῶν μ' ἐκπλήττει· ἡ ἰερότης τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον λαλεῖ εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ ὅποιον δὲ ἐλυπούμην ἐὰν ἐδυνάμην ν' ἀπαντήσω. Ἀναγνώσατε τὰ βιβλία τῶν φιλοσόφων μετ' ὅλης αὐτῶν τῆς πομπῆς· πόσον μικρὰ εἶναι ἀπέναντι αὐτοῦ! Εἶναι βιβλίον τοσοῦτον ὑψηλὸν ἅμα δὲ καὶ τόσο ἀπλοῦν τὸ ἔργον ἀνθρώπου; Ἦτο ἀράγε δυνατόν Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου τὴν ἱστορίαν ἀφηγεῖτο νὰ ἦτον ἀπλοῦς τις ἀνθρώπος; Εἶναι ἡ ἔκφρασις ἐνθουσιαστοῦ τινος ἢ ἀπλοῦ αἰρεισιάρχου; Ὅποια γλυκύτης, ὅποια ἀγνότης ἐν τοῖς τρόποις αὐτοῦ! Ὅποια συγκινητικὴ χάρις ἐν ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ! Ὅποιον ὕψος εἰς τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ! Ὅποια βαθεῖα σοφία ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ! Ὅποια ἐτοιμόνοια, ὅποια ὀξύνοια, ὅποια ἀκριβεία ἐν ταῖς ἀπαντήσεσιν αὐτοῦ! Ὅποιον κράτος ἐπὶ τῶν παθῶν του! Ποῦ εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ποῦ ὁ σοφός, ὅστις γνωρίζει πῶς νὰ ἐνεργῇ, νὰ ὑποφέρῃ, ν' ἀποθάνῃ ἀνευ ἀδυναμίας καὶ ἀνευ ἐπιδείξεως! Ὅταν ὁ Πλάτων περιγράφει τὸν κατὰ φαντασίαν ἀγαθὸν αὐτοῦ ἀνθρώπον, πλήρη ἀπεχθῶν ἐγκλημάτων, καὶ ὅμως ἀξίον τῶν ἀμοιβῶν τῆς ἀρετῆς, ζωγραφίζει, βαθμὸν κατὰ βαθμὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὅποια πρόληψις, τυφλότης, ἢ κακὴ πίστις δὲν ἀπαιτεῖται νὰ παραβάλλῃ τις τὸν υἱὸν τοῦ Σωφρονίου μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Μαρίας! Ὅποια ἀ-

πόστασις μεταξύ τῶν δύο! Ὁ Σωκράτης ἀποθνήσκων ἀνευ πόνου, ἀνευ ἀτιμίας ὑποστηρίζει τὸν χαρακτήρα του εὐκόλως μέχρι τέλους. Ἐὰν δὲν ἤθελε τιμῆσαι τὸν βίον του μετὰ τοιοῦτου θανάτου, δὲ τὸν ἐθεωροῦμεν σοφιστὴν. Λέγουσιν ὅτι ὁ Σωκράτης ἐφευρε τὴν ἠθικὴν· ἀλλ' ἄλλοι ἐξήσκουν τὴν ἠθικὴν πρὶν ἢ τὴν διδάξῃ οὗτος. Ὁ Ἀριστείδης ἦτο δίκαιος πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης περιγράψῃ τὴν δικαιοσύνην. Ὁ Λεωνίδας ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης διδάξῃ τὸ καθῆκον τῆς φιλοπατρίας. Ἡ Σπάρτη ἦτον ἐγκρατὴς πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης ἐξυμνήσῃ τὴν ἐγκράτειαν. Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἀφθονίαν ἐναρέτων ἀνδρῶν πρὶν ἢ οὗτος ὀρίσῃ τί εἶναι ἀρετὴ. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς, ποῦ ἀρά γε εὔρε τὴν ὑψηλὴν ἠθικὴν τῆς ὁποίας αὐτὸς μόνος ἔδωκε καὶ τὸ μάθημα καὶ τὸ παράδειγμα; Ἐκ τοῦ μέσου ματιώδους φανατισμοῦ προέρχεται ἡ ἀγνοτέρα σοφία· μετὰ τῶν χαμερπεστέρων ἀνθρώπων φαίνεται ἡ ἡρωικωτέρα καὶ μᾶλλον ἐνάρετος ἀπλότης. Ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους, ἡσυχῶς φιλοσοφούντος ἐν μέσῳ τῶν φίλων του, εἶναι ὁ γλυκύτερος ἐξ ὅσων ἠδύνατό τις νὰ ἐπιθυμήσῃ· ὁ τοῦ Ἰησοῦ ἐκπνέοντος ἐν μέσῳ βασάνων, ὑβρεων, χλευασμῶν, ἀρῶν ἐξ ὀλοκλήρου λαοῦ, εἶναι ὁ φρικωδέστερος ἐξ ὅσων ἠδύνατό τις νὰ φοβῆθῃ. Ναὶ ἐὰν ὁ Σωκράτης ζῆ καὶ ἀποθνήσκῃ ὡς φιλόσοφος, ὁ Ἰησοῦς ζῆ καὶ ἀποθνήσκῃ ὡς Θεός».

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἀγγλικεῦ).

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΠΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 10].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἡ νέα κατοικία.

Θὰ ζητήσωμεν νῦν παρὰ τῶν ἀναγνωστικῶν ἡμῶν ν' ἀκολουθήσωσι τὸν Δίκῃ εἰς λίαν διάφορον σκηπὴν

νων τῆς Ἑσσης, διορισθεὶς μετὰ καιρὸν καὶ ἐπίτιμος ὑπασπιστὴς τοῦ ἑγδοῦ ῥωσικοῦ συντάγματος τῶν οὐλάνων. Ἐν τῇ ιδιότητι ταύτῃ ὁ Τσάρος, θεῖος καὶ ἀνάδοχος τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου εἰς τὸ στρατηγεῖόν του. Ὁ ἡγεμὼν Ἀλεξάνδρος συμμετέσχε κατ' ἀρχὰς τῆς διαβάσεως τοῦ Δουδάβεως, ὅτε ἔλαβε καὶ τὸ παράσημον τοῦ Βλαδιμήρου, εἶτα δὲ μετὰ τοῦ ἐνάτου συντάγματος τῶν δραγόνων τῆς ἐφόδου κατὰ τοῦ Τυρνόβου. Διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῆς Πλέβνας, ἀπετέλει μέρος τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἡγεμόνος τῆς

πέρας τοῦ πολέμου διαώρισθη ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὑπολοχαγὸς τῆς πρωσικῆς σωματοφυλακῆς.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1859 ἐξελέχθη τὸ πρῶτον βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτιστος τῶν μοχλῶν ἐν τῇ μεταπολιτεύσει τοῦ 1862. Γενόμενος ἀρχηγὸς σπουδαίου καὶ πολυαριθμοῦ κόμματος ἠδυνήθη ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἢ ἀποδείξη τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς, αἵτινες ἐλάμπρυναν αὐτόν. Ὁ λόγος του κατέβηκεν, εἶχε με-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕ ΒΑΤΤΕΜΒΕΡΓ

Ἐκλεχθεὶς πρίγκηψ τῆς Βουλγαρίας τῇ 29 Ἀπριλίου 1879.

Ῥωμανίας, εἶτα δὲ παρηκολούθησεν ὡς ὑπασπιστὴς τὸν στρατηγὸν Γούρκον εἰς τὴν Θανμασίαν ὑπέρβασιν τοῦ Αἴμου καὶ διεκρίθη διακόψας τὴν μεταξὺ Φιλίππουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν. Αἱ ἐξοχοὶ ὑπηρεσίαι τοῦ ἀντημεφίθησαν διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ ῥωσικοῦ παρασήμου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ πρωσικοῦ παρασήμου τοῦ Ἐρυθροῦ Ἄστρου καὶ τοῦ Ῥωμανικοῦ Ἄστρου, εὐθὺς δὲ μετὰ τὸ

γαλοπρέπειαν, ἰσχὺν, χάριν. Ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην προσενεγκὼν ἐξόχους ὑπηρεσίας τῇ πατρίδι, πολλάκις ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς χρηματίσας ἀπέθανε τὴν 15 Μαΐου ἐκ νόσου ἣτις κυρίαν ἀφορμὴν εἶχε τὴν ἄγαν καταπόνησιν τοῦ σώματος ἐκ βαρειῶν φροντίδων. Οὐδεμίαν καταλιπὼν περιουσίαν τὸ κράτος ἐβοήθησε τὴν οἰκογενεῖαν αὐτοῦ χορηγήσαν μηνιαίαν σύνταξιν καὶ ὑποτροφίας εἰς τὰ τέκνα του.

Εἰς ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν πολυτίμων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν τῇ πατρίδι αἵτινες καὶ ἐπετάχονον τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἡμετέρας ἐνεργείας, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ μετὰ περιχοπῶν ἐκ τῶν διαφόρων ἐκφρασηθέντων ἐπὶ τοῦ τάφου του λόγων. Ἐξετιμήσαμεν πάντοτε τὸν Δεληγεώργην τὴν δὲ ἐκτίμησιν ἡμῶν ταύτην ἐκρίναμεν καλὸν νὰ

τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐὰν εἶναι ἐπιτετραμμένον, καὶ εἶναι κατ' ἐμὲ, νὰ θεωρῶμεν ὡς προμήνυμα τῆς ἐτυμηγορίας ταύτης τὴν πεποιθήσιν τῆς συγχρόνου κοινωνίας, οὐδεμίαν ἀμφισβολία ὅτι τὸν Ἐπαμεινώνιδαν Δεληγεώργην θέλει κατατάξει ἡ ἱστορία ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς νέας Ἑλλάδος.»

Ὁ δὲ κ. Ζαΐμης εἶπεν ἂ Ἐπέπρωτο δὲ ἐγὼ πρεσβύτερος αὐτοῦ καὶ συντελέσας νὰ προλειάνω τὴν εἰ-

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

τεκμηριώσωμεν διὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐκθέσεως, χάριν τῶν πολλῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ χάριν τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας αὐτοῦ.

«Ἡ ἐκτίμησις» εἶπεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος, «τῆς ἀληθοῦς ἀξίας τῶν τοιαύτης τάξεως ἀνδρῶν εἶναι ἔργον τῆς ἀπαθοῦς καὶ ἀδεκάστου ἱστορίας, ἡ ὁποία θέλει ἐκφέρει ἐν καιρῷ μετὰ τῆς ἐμπρεπούσης ἐμβριθείας

σοδὸν του εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἐν ᾧ ἐμελλε νὰ λαμπρυνθῇ, ἢ ἀποδώσω τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν εἰς αὐτόν. Τὸ ἔργον εἶναι δυσχερὲς, ὦ φίλοι καὶ θανμασταὶ τοῦ παλιτῆμου ἀνδρός, αἱ συνωθούμενοι ἐν τῷ πολυανδρίῳ ταύτῳ, τῷ περιλαμβάνοντι τὴν δύξαν τῆς ἑλληνικῆς παλλιγενεσίας, θλίψις παραλύει καὶ τὸν νοῦν μου καὶ τὴν φωνήν μου.»

* * * Ίδια μανεστροποιεία υπάρχουν εν Πάτραις εν, συστηθέν τῷ 1873 διὰ δαπάνης δραχ. 60,000 ὑπηρετούμενον ὑπὸ 33 ἐργατῶν καὶ οὐ ἢ μὲν δαπάνη διὰ τὴν προμήθειαν τῆς πρώτης ὕλης ἀνέρχεται εἰς δρα. 280,000, ἡ δὲ ἀξία τῶν παραγομένων προϊόντων ὑπολογίζεται εἰς δρα. 300,000. Ἰδιὸν ἐπίσης ἐργοστάσιον εἶναι καὶ τὸ ἕτερον τῶν ἐν Ζακύνθῳ ὅπου μόνον τῆς μηχανῆς τοῦ ἀλευρομύλου κάμνει χρῆσιν. Ὑπηρετεῖται δὲ ὑπὸ 12 ἐργατῶν καὶ ἡ πρὸς σύστασιν αὐτοῦ καταβληθεῖσα δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δρα. 20,000. Ὑπάρχουσι προσέτι καὶ 4 τοιαῦτα καταστήματα ἐν Ἀθήναις ἡττονος σπουδαιότητος.

* * * Τὸ σέλινον θεωρεῖται ὡς θρεπτικὴ καὶ καθαρτικὴ τροφή. Ὁ τρώγων σέλινα καὶ πίνων τὸν ζωμὸν αὐτῶν ἀπομακρύνει ἀπ' αὐτοῦ τοὺς ρευματισμοὺς καὶ πολλὰς ἄλλας ἀσθενείας.

* * * Ἡ Κύπρος ἦτον ἡ πρώτη χώρα ἐν τῷ κόσμῳ ἣτις ἔλαβε χριστιανὸν κυβερνήτην. Ἦτον ὁ τόπος ἐνθα τὸ ὄνομα Σαουλ μετεβλήθη εἰς Παῦλον. Ἦτον ἡ πατρίς τοῦ Βαρνάβα, «τοῦ υἱοῦ τῆς προμυθίας» καὶ τὰ κτήματα τὰ ὅποια ἐπώλησεν ὅπως βοηθήσῃ τὴν διάδοσιν τῆς χριστιανοσύνης ἤσαν ἐν Κύπρῳ.

* * * Ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἐπέτρεψε εἰς ἰθαγενῆ ἐκδότην νὰ τυπώσῃ ἐκδόσιν τῆς Γενέσεως ἐν Σινικῇ γλώσσῃ, πρώτην φοράν ταύτην καθ' ἣν ἐπέτρεψε νὰ δημοσιευθῇ τμήμα τι τῆς Γραφῆς.

* * * Ὁ πρὸ πολλοῦ σχεδιαζόμενος σιδηρόδρομος μεταξὺ Ἰόππης καὶ Ἱεροσολύμων θέλει μετ' οὐ πολὺ συντελεσθῆναι, ἀμερικανοῦ τινος μηχανικοῦ μεταδάντος ἐπὶ τόπου πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων.

* * * Λέγεται ὅτι ὁ διάσημος τῆς Ἀφρικῆς ἐρευνητῆς Στάνλεϋ προτίθεται νὰ ὀδηγήσῃ ἑτέραν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν, ἥς πᾶς δαπάνης θέλει καταβάλλει ἢ ἐν Βρυξέλλαις διεθνῆς ἐταιρία.

Ο ΕΡΩΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Οὐράνιος ἔρωσ χυθεὶς ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Κτίσαντος τούτου πανσόφως τὰ πᾶν στήν φύσιν τῶν ὄντων τὴν ἔδραν του ἔχει, ἐν θείῳ δεσμοῦ τὰ κρατεῖ, τὰ συνέχει, ἔχθει ζῶν εἰς αὐτὰ ἱεράν.

Ἡνοή του εἶν' αὐτ' ἡ γλυκίστῃ ἀρμονία, τὰ ἔργ' αὐτὰ ἦτις τῆς θείας χειρὸς, με ἕξαιλλον χάριν ἀφθάρτως καλλύνει, καὶ θάλασσαν, γῆν, οὐρανὸν ἐκφαιδρύνει. Πατρίδος δ' ὁ ἔρωσ αὐτοῦ εἶν' λαμπρός.

Ἐράσιμος φθόγγος ὦ! οὕτως ἐκφλέγει καρδίας γενναίας ἡρώων ἀνδρῶν. Κινεῖ εἰς ἐνδόξους αὐτοὺς ἐνεργείας, ὕψοι εἰς ἰδέας μεγίστης ἀξίας, ἐντὸς οὐρανίων τοὺς ἀγεῖ χορῶν.

ὦ ἔρωσ θεσπέσι' ὁ πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν θείαν Ἑλλάδα σοῦ ἔδραν κλεινὴν ἐξέλεξες ὄντως ἐκ πάντων τῶν τόπων, καρδίαι πολλῶν σὲ λατρεῖον ἀνθρώπων, τιμὴν πανταχοῦ σοὶ προσφέρουν κοινήν.

Ἄλλὰ βωμὸν ἅγιον, ἀκτινοβόλον, ἐξ οὗ ζωηρόρον ἐκπέμπεται πῦρ, τὴν εὐφλεκτον ἔσχεσ καρδίαν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα τῶν θαυμασίων ἐκείνων ἀρχαίων, οὓς αὐτοὺς δόξης ἀστήρ.

Ἐλάμπρουν' εἶθε καὶ Ἑλλήνων τῶν νέων, θερμὸς νὰ σοὶ εἶν' ἡ καρδία βωμῶς, εἰς πράξεις αὐτοὺς νὰ ἐγείρῃς γενναίας· εἰς σκέψεις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὠραίας νὰ παύσῃ δακρύων τῆς πᾶς σταλαγμῶς.

ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ.

Ἄβις Αἰνίγματος Γ'

Σ π ὄ γ γ ο ς

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ ἐμμέτρως ὁ κ. Ἰωάννης Μπράβος (ἐπιστάτης Β' Γυμνασίου ὡς ἔξῃς:

Εἰς τόπον ἀγεώργητον αὐτοφύης ὁ σ π ὄ γ γ ο ς γεννᾶται καὶ πληθύνεται, ὁ μικρομέγας ὄγκος. Ἄκων δὲ οὗτος ἡμαρτε τὸν Ἰησοῦν ποτίσας διψῶντα, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἕξος χολὴν ἀντλήσας.

Ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος, φίλε μου, εἶν' ὁ σπῆγγος. Πλὴν δὲν πιστεύω νὰκαμεις τὴν ἀλτεῖαν μόνος.

Ἡ γραφίς μου.

Καθὼς καὶ οἱ κκ. Δ. Χ. Βουρνάζος, Εὐανθία Λαδιανοῦ, Γ. Α. Βαλαθάνης, Σταῦρος Κ. Μανδούβαλος (δισυθυγτῆς τοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶ»), Ι. Χέλμης (Πειραιεὺς), Παναγ. Π. Ζαγκλῆς (Ἀλεξάνδρεια), Ἀπόσ. Μ. Κουμαριανός (Σμύρνη), Ι. Κ. Τζάβας (Ἰῶδα).

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'

Τῆς Ἡπειροῦ πόλις εἶμαι,
Ἄν δὲ μ' ἀναγραμματίσῃς
Πάλιν πόλις εἶμ' ἐπίσης
Καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν κείμαι

Δ. ΡΩΜΑΪΔΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ, σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ὀμωνύμου συλλόγου, συγκροτουμένου ὑπὸ νέων καλῶν. Τὸ περιοδικὸν τούτο περιέχει ἀναγνώσματα ἀξιόλογα καὶ συσταίνομεν τούτο θερμῶς.

—ΦΑΝΤΑΣΙΑ καὶ ΚΑΡΔΙΑ συλλογὴ δευτέρῃ λυρικῶν ποιήσεων, ὑπὸ Π. Ματαράγκα. — Ἐν Ἀθήναις 1879. Τὰ ποιήματα τοῦ κ. Ματαράγκα διακρίνονται διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διήκουσαν ζωηρὰν φαντασίαν καὶ καθαρεύουσαν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.

— ΣΥΜΨΑΝ, σύγγραμμα περιοδικὸν, ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις δις τοῦ μηνός, τῆ συμπράξει λογίων καὶ ἐπιστασῶν κ.κ. Ν. Γ. Ζωγραφακῆ καὶ Ἰπ. Γ. Λέον. — Ἔτος Δ'. ἀριθ. 1.

— ΣΑΩΡΙΣ, ἐν Κων/πόλει περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. — Μὴν Μάϊος 1879.

— ΠΛΑΤΩΝ σύγγραμμα περιοδικὸν παιδαγωγικὸν καὶ φιλολογικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου. — Ἐν Ἀθήναις τόμος Α. Τεύχος Ζ'. Μάϊος 1879.

— ΒΥΡΩΝ, μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Βύρωνος ἐκδιδόμενον. — Ἐν Ἀθήναις 1879. Τόμος Δ'. φυλλάδ. Β'.

— ΦΟΙΒΟΣ ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ, περὶ δημοσίας υγείας τῆς οἰκογενειακῆς υγιεινῆς, καὶ τῆς προχειροῦ οἰκιακῆς ἰατρικῆς ἐν ἐλλείψει ἰατροῦ ὑπὸ Ι. Π. Πύρλα. — Ἔτος Δ', ἀριθ. 6.